

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **Obec Fryšava pod Žákovou horou**, IČ: 00294284
sídlem Fryšava pod Žákovou horou 9, 592 04 Fryšava pod Žákovou horou
zastoupená advokátem JUDr. Steve Georgesem
sídlem Lidická 693/5a, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2021, č. j. 26349/21/7700-40470-010198

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Generálního finančního ředitelství ze dne 25. 10. 2021, č. j. 26349/21/7700-40470-010198 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo

částečně vyhověno žádosti žalobkyně o prominutí odvodů za porušení rozpočtové kázně a příslušných

penále, a to v části, ve které nebylo vyhověno žádosti žalobkyně o prominutí odvodu a penále za porušení rozpočtové kázně.

2. Napadeným rozhodnutím byly prominuty částky:

- a. Částka 2 288 812 Kč z celkového odvodu ve výši 13 995 908 Kč vyměřeného Finančním úřadem pro Kraj Vysočina platebním výměrem ze dne 30. 9. 2016, č. j. 1516952/16/2900-31473-703015, ve výši 14 457 428 Kč, změněným rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 12. 2. 2018, č. j. 6453/18/5000-10470-700290, na částku 13 995 908 Kč;
- b. Částka 134 636 Kč z celkového odvodu ve výši 823 311 Kč vyměřeného Finančním úřadem pro Kraj Vysočina platebním výměrem ze dne 30. 9. 2016, č. j. 1516956/16/2900-31473-703015, ve výši 850 437 Kč, změněným rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 12. 2. 2018, č. j. 6453/18/5000-10470-700290, na částku 823 311 Kč;
- c. Částka 9 112 934 Kč z celkového penále ve výši 13 995 908 Kč vyměřeného Finančním úřadem pro Kraj Vysočina platebním výměrem ze dne 6. 3. 2018, č. j. 320841/18/2900-31473-703015;
- d. Částka 534 861 Kč z celkového penále ve výši 823 311 Kč vyměřeného Finančním úřadem pro Kraj Vysočina platebním výměrem ze dne 6. 3. 2018, č. j. 321042/18/2900-31473-703015.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval předchozí průběh správního řízení, především uvedl, že žalobkyně obdržela dotaci od Ministerstva životního prostředí a od Státního fondu životního prostředí (dále jen „SFŽP“) na projekt *Výstavba kanalizace a ČOV – obec Fryšava*. Dotace byla čerpána na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 25. 5. 2011, č. 115D112000227 (dále jen „Rozhodnutí“), a Smlouvy o poskytnutí podpory ze SFŽP v rámci Operačního programu Životní prostředí ze dne 10. 6. 2011, č. 08017691, ve znění dodatků ze dne 25. 5. 2012 a 20. 2. 2013 (dále jen „Smlouva“). Nedílnou součástí rozhodnutí byly Podmínky poskytnutí dotace (dále jen „Podmínky“). Finanční úřad pro Kraj Vysočina u žalobkyně provedl daňovou kontrolu, při které zjistil porušení rozpočtové kázně a uložil žalobkyni odvod a penále. Porušení spočívalo v:

- a. Nedodržení cen stočného stanovených finanční analýzou. Podle oddílu A písm. c) Podmínek a části III bod 5 písm. c) Smlouvy měla být nejméně po dobu 10 let od ukončení realizace akce zabezpečena finanční udržitelnost projektu, zejména soulad s cenami pro vodné a/nebo stočné podle relevantní finanční analýzy za podmínek stanovených SFŽP. Kontrolou bylo zjištěno, že cena stočného za období 2013 a 2014 byla stanovena v rozporu s finanční analýzou. Cena stočného v tomto období byla schválena ve výši 29 Kč/m³, přičemž podle aktualizované finanční analýzy ze dne 18. 3. 2011 byla cena stočného vypočtena na částku 34,25 Kč/m³ s valorizací ve výši 5 % každý další rok.

- b. Použití prostředků v rozporu s účelem dotace v podobě zařazení nezpůsobilých výdajů. Podle oddílu B odst. 1 písm. a) Podmínek a části 6 oddílu A písm. a) Smlouvy je příjemce dotace povinen poskytnuté prostředky použít výhradně ke stanovenému účelu. Dotace je určena pouze pro způsobilé, oprávněné, účelné, nezbytné, skutečně vynaložené a řádně prokázané výdaje na dodávky, služby a stavební práce. Kontrolou bylo zjištěno, že nebyl proveden úsek kanalizace v projektované délce 208,5 m, protože tento úsek byl realizován již před zahájením stavby kanalizace a ČOV. Dále bylo zjištěno, že příjezdová komunikace k vjezdu do areálu ČOV vykazuje v celé délce havarijní stav, v době dešťových srážek je nesjízdná a je ohroženo zajištění provozu ČOV. Konstrukce komunikace nesplňuje parametry dané schválenou projektovou dokumentací, a protože komunikace neplní svůj účel, byly náklady na její vybudování neoprávněně zahrnuty do způsobilých výdajů projektu.
 - c. Nevedení analytického účetnictví. Podle oddílu B odst. 2 písm. d) podmínek a části 6 oddílu B písm. d) Smlouvy je příjemce dotace povinen řádně účtovat o veškerých příjmech a výdajích, vést účetnictví a vést analytickou evidenci s vazbou na akci. Kontrolou bylo zjištěno, že žalobkyně analytickou účetní evidenci s vazbou na dotovaný projekt nevedla.
 - d. Uzavření dohody o narovnání se zhotovitelem I., kterou došlo k podstatné změně smlouvy o dílo. Podle oddílu B odst. 3 písm. a) Podmínek a části 6 oddílu C písm. a) Smlouvy byla žalobkyně povinna dodržovat pravidla pro zadávání zakázek stanovená v čl. 7 Směrnice Ministerstva životního prostředí č. 7/2007, tzn. dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Při zadávacích řízeních byla žalobkyně dále povinna respektovat zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném a účinném znění (dále jen "*zákon o veřejných zakázkách*"), a závazné pokyny Ministerstva životního prostředí a SFŽP. Žalobkyně v rámci projektu *Výstavba kanalizace a ČOV – obec Fryšava* zadávala podlimitní veřejnou zakázku a s vítězným uchazečem, společností I., uzavřela dne 7. 7. 2011 smlouvu o dílo. Dne 10. 10. 2013 s dodavatelem uzavřela dohodu o změně této smlouvy, kterou byla sjednána nová záruční doba provedení díla. Délka záruky přitom byla jedním z hodnotících kritérií zakázky a podstatným způsobem rozhodla o vítězi zadávacího řízení. Pokud by však byla hodnocena délka záruky podle dohody o narovnání, umístil by se dodavatel na předposledním místě a zvítězil by jiný uchazeč. Uzavřením dohody došlo k podstatné změně smlouvy o dílo, čímž bylo porušeno ustanovení § 82 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách.
- 4. Žalovaný se dále vypořádal s jednotlivými námitkami žalobkyně uplatněnými v žádosti o prominutí odvodů za porušení rozpočtové kázně a příslušných penále.
 - 5. Žalobkyně nejdříve uvedla, že projekt byl realizován za minulého vedení obce a starosty. K tomu žalovaný uvedl, že to neznamená, že by žalobkyně nebyla povinna nést následky jednání a rozhodování těchto osob. Dotace byla poskytnuta žalobkyni jako daňovému subjektu a tento subjekt je zodpovědný za plnění podmínek. Odvod a penále byly vyměřeny bez ohledu na formu zavinění, neboť se jedná o objektivní odpovědnost. Pokud byla žalobkyni v důsledku chybných rozhodnutí či jednání způsobena škoda, může po těchto osobách požadovat náhradu. K tvrzení, že by mělo být přihlédnuto k tomu, že žalobkyně dobrovolně seznámila správce daně se všemi skutečnostmi, žalovaný uvedl, že řádná spolupráce a součinnost se správcem daně jsou zcela běžné. Zásada vzájemné spolupráce je navíc zakotvena v § 6 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném a

účinném znění (dále jen “*daňový řád*”), a povinnost nezatajovat důkazní prostředky, které má daňový subjekt k dispozici, v § 86 odst. 3 písm. e) daňového řádu.

6. Žalobkyně spekulovala, že k nedodržení cen zřejmě došlo proto, že se předchozí vedení obce snažilo motivovat obyvatele napojit se na novou kanalizaci, a z neznalosti podmínek. Nedodržení cen bylo hrubým pochybením, nikoli však záměrem, a žalobkyně z něj nijak neprofitovala. Žalovaný k tomu uvedl, že snaha o připojení co nejvíce obyvatel ke kanalizaci ani neznalost podmínek nemůžou zhojit skutečnost, že došlo k porušení podmínek poskytnutí prostředků. Zástupce žalobkyně podepsal Smlouvu, čímž potvrdil, že se seznámil s obsahem Rozhodnutí a zavázal se k jeho plnění. Není přitom rozhodné, zda žalobkyně z nedodržení podmínky profitovala.
7. Žalobkyně dále uvedla, že k čerpání prostředků na stavební práce, které nebyly provedeny, a na nekvalitní příjezdovou cestu, došlo v důsledku laxního jednání předchozího vedení obce. Žalovaný uvedl, že správní orgány při posuzování porušení mj. vycházely ze znaleckého posudku předloženého žalobkyní. Dle něj příjezdová komunikace vykazovala havarijní stav a omezovala zajištění provozu ČOV, takže neplnila svůj účel. Náklady čerpané na tuto komunikaci proto byly označeny jako neoprávněně použité. Žalobkyně do žádosti o platbu dotace zahrнула i faktury za úsek kanalizace, který byl vybudován již před zahájením dotované akce, příslušná část dotace proto byla použita neoprávněně na základě nepravdivých údajů.
8. Žalobkyně dále namítala, že dohoda o narovnání je neplatná, protože tehdejší starosta ji podepsal v jiném znění, než v jakém ji schválilo zastupitelstvo obce. Pokud by tak byla uzavřená dohoda posouzena jako neplatná, nemohl by být vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný k tomu uvedl, že z doložených skutečností nevyplývá, že zastupitelstvo schválilo konkrétní text dohody o narovnání, zcela zřejmě však vyjádřilo svou vůli zkrátit záruční dobu na stavební objekty. Důsledkem změny smluvního vztahu nastala změna ekonomické rovnováhy ve prospěch vybraného uchazeče o zakázku, a tím došlo k podstatné změně uzavřené smlouvy o dílo ve smyslu § 82 odst. 7 písm. c) a d) zákona o veřejných zakázkách. Platností uzavřené smlouvy se zabývaly správní soudy v rámci soudního přezkumu platebních výměrů na penále, a došly k závěru, že podstatná změna práv a povinností vyplývajících ze smlouvy uzavřené s vybraným uchazečem je zákonem o veřejných zakázkách zakázána a není proto rozhodné, zda ke změně došlo platným právním jednáním.
9. Žalobkyně dále argumentovala tím, že vybudovaná kanalizace plní svůj účel a neprovedené práce nezpůsobily faktickou nemožnost užívat ji k jejímu účelu. Nedošlo tedy k využití veřejných prostředků na jiné než prospěšné účely. Žalovaný k tomu uvedl, že poskytnutí dotace bylo vázáno na splnění podmínek pro její čerpání a jejich dodržení je nezbytné pro dosažení účelu, na který byly veřejné prostředky poskytnuty. Žalovaný odkázal na judikaturu správních soudů, dle které musí příjemce dotace splnit nejen účel dotace, ale i závazné podmínky.
10. Dle žalobkyně je jednání bývalého starosty obce předmětem jednání v trestním řízení, přičemž žalobkyně je též v postavení oběti. Žalovaný konstatoval, že výsledek tohoto řízení nelze předjímat a v případě zjištění zavinění na straně osob, které zastávaly odpovědné funkce ve vedení obce, může žalobkyně po těchto osobách požadovat náhradu vzniklé škody a tu pak použít na úhradu odvodů a penále. Tato skutečnost však není důvodem pro prominutí odvodu a penále.

11. Žalobkyně dále tvrdila, že současně nedisponuje dostatkem finančních prostředků a hrazení odvodů nebo penále by pro ni znamenalo úpadkovou situaci a ochromení jejího fungování. Žalovaný uvedl, že v takovém případě musí tyto částky být hrazeny na úkor jiných výdajů či skrze jiné opatření. V žádosti o prominutí navíc není uveden důsledek tvrzeného snížení disponibilních zdrojů a v důsledku toho ztíženého výkonu samosprávy. Žalovaný poukázal na nástroje obsažené v daňovém řádu, které lze využít pro odvrácení případné jednorázové úhrady nebo další způsoby financování odvodů a penále. Navíc bylo zjištěno, že žalobkyně dlouhodobě hospodářsky převážně s přebytkem a nemá žádné dluhy.
12. Žalobkyně dále argumentovala tím, že obcí protéká řeka Fryšávka, jejíž povodí je v seznamu chráněných území, a projekt by proto měl získat tzv. individuální statut a měl by být posuzován s výjimečným přístupem poskytovatele. Žalobkyně dle svého tvrzení není kompetentní k tomu, aby posuzovala, zda měl projekt získat individuální statut. Pouze konstatovala, že žalobkyně souhlasila s podmínkami uvedenými v Rozhodnutí a Smlouvě a pokud je nyní rozporuje, činí tak opožděně.
13. Žalobkyně závěrem namítala, že postih za změnu smlouvy o dílo je nepřiměřeně tvrdý, i když byl stanoven v souladu s metodickým pokynem k proporcionalitě. Rozdíl mezi cenovou nabídkou vítězného uchazeče a nabídkou uchazeče, který by zakázku vyhrál při zkrácené délce záruky vítězného uchazeče, činí 5 460 020 Kč. Při 90 % podílu dotace by tak rozdíl byl 4 914 018 Kč, správce daně však vyměřil odvod ve výši 11 918 715,62 Kč. Žalovaný podrobně rozvedl výpočet odvodů a penále a uzavřel, že jejich výše po prominutí dostatečně zohledňuje míru závažnosti zjištěných porušení a jejich následky, je v souladu se zásadou přiměřenosti a správní praxí žalovaného při rozhodování ve skutkově stejných či obdobných případech. Zjištěný skutkový stav a žalobkyní uplatněné důvody prominutí neobsahují žádné výjimečné okolnosti, které by odůvodnily postup nad rámec stanovených pravidel.

III. Žaloba

14. Žalobkyně v podané žalobě po stručné rekapitulaci průběhu správního řízení rozdělila svou žalobní argumentaci do bodů podle zjištěných pochybení. Soud v žalobě identifikoval následující žalobní námítky.
15. Žalobkyně je u některých případů porušení rozpočtové kázně názoru, že výše odvodu a penále byly stanoveny v nesprávné výši.
16. Žalobkyně pro srovnání uvedla, že žalovaný v případě porušení rozpočtové kázně z důvodu uzavření dohody o narovnání přihlédl ke skutečnosti, že z celkové proplacené dotace byla částka 1 747 870,77 Kč identifikována jako neoprávněně čerpaná a použitá, byla proto samostatně vyměřena k odvodu. Odvod a penále pak byly vyměřeny z poskytnuté dotace ponížené o částku 1 747 870,77 Kč.
17. Dle žalobkyně měl žalovaný oproti tomu postupovat stejně i v případě nedodržení cen stočného, vzhledem ke stejnému skutkovému i právnímu stavu. Měl tedy vypočítat odvody a penále z poskytnuté dotace ponížené o 1 747 870,77 Kč, konkrétně z částky 35 871 115,73 Kč v případě odvodu a penále do Národního fondu a z částky 2 110 065,60 Kč v případě odvodu a penále do SFŽP. Dále měl žalovaný i v případě nevedení analytického účetnictví vypočítat odvody z poskytnuté dotace ponížené o 1 747 870,77 Kč, konkrétně z částky 35 35 873 683,19 Kč v případě odvodu do Národního fondu a z částky 2 110 216,65 Kč v případě odvodu do SFŽP.

18. Žalobkyně se dále domnívá, že ve vztahu k neprominuté části penále u nedodržení cen stočného a u uzavření dohody o narovnání je napadané rozhodnutí nepřezkoumatelné, jelikož žalovaný neuvedl přesný výpočet částky, o niž bylo penále částečně prominuto. Žalovaný pouze odkázal na Pokyn Generálního finančního ředitelství ze dne 29. 8. 2014, č. GFŘ-D-17 (dále jen *Pokyn GFŘ*), a uvedl počet dní, za něž penále počítal. Z toho však není patrný mechanismus, který žalovaný při výpočtu použil, a nelze tak přezkoumat jeho správnost. Žalobkyně odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2019, č. j. 8 Af 2/2017-44, dle kterého musí být uveden přesný způsob výpočtu odvodu, přičemž pouhý odkaz na ustanovení Pokynu GFŘ nepostačuje.
19. Žalobkyně uvedla, že by se v případě odvodů za porušení rozpočtové kázně jedná o objektivní odpovědnost, má za to, že existují důvody hodné zvláštního zřetele, které opodstatňují alespoň částečné prominutí odvodu a penále. Technický dozor nad stavební realizací díla prováděla na základě mandátní smlouvy společnost S., přičemž jejím úkolem byla mj. cenová a věcná kontrola prováděných prací a zjišťovacích protokolů porovnáním s odsouhlaseným rozpočtem, kontrola podkladů dodavatele pro fakturování z hlediska věcné náplně podle skutečně provedených prací a kontrola dodržení podmínek fakturace dle uzavřených smluv s potvrzením správnosti svým podpisem. Povinností společnosti S., bylo tedy i kontrolovat, zda jsou faktury vystavovány za skutečně provedené práce. Společnost S., podpisem faktur odsouhlasila, že veškeré práce byly provedeny a došlo k jejich proplacení. Je tak zřejmé, že proplacení neprovedených prací zapříčinila tato společnost. Žalobkyně tak učinila vše pro to, aby zajistila provedení prací a jejich soulad s fakturací tím, že zajistila nezávislou třetí osobu s potřebnou kvalifikací a odbornými znalostmi. Žalobkyně se proto domnívá, že v daném případě jsou dány důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by mohly odvody a penále být alespoň částečně prominuty. V souvislosti s tím žalobkyně uvedla, že má za nesprávný výpočet částky odvodu a penále. Byly provedeny vícepráce v hodnotě 898 521,40 Kč, a tato částka, uhrazená žalobkyní, by měla být započtena oproti neoprávněně čerpané částce 1 747 870,74 Kč. Odvod by tak měl být vyměřen ze „zbývajících“ částky 849 349,34 Kč a v souladu s čl. V odst. 5 písm. b) Pokynu GFŘ má sazba odvodu činit 1 % z této částky a penále by mělo být prominuto v plné výši.
20. Závěrem žalobkyně rozporovala posouzení uzavření dohody o narovnání jako porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně nejdříve uvedla, že jí byl ze strany společnosti I. předložen písemný návrh na uzavření dohody o narovnání, kdy kompletní text této dohody byl přednesen na řádném zasedání zastupitelstva obce. Dohoda obsahovala ujednání, že žalobkyni nebudou fakturovány vícepráce a na oplátku dojde ke zkrácení záruční doby na stavební část díla na polovinu, přičemž záruka za technologie a stroje zůstane nezměněná. Dohoda byla v tomto znění odsouhlasena. Tehdejší starosta obce však s danou společností podepsal dohodu, dle které došlo ke zkrácení původní záruky na technologickou část ze 72 měsíců na 48 a došlo k ujednání, že v případě, že žalobkyně nedodrží svůj závazek uhradit dlužné vyfakturované práce, je daná společnost oprávněna požadovat úhradu víceprací, a to aniž by se záruční doba vrátila zpět do dob předvídaných smlouvou o dílo. Žalobkyně odkázala na § 41 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném a účinném znění (dále jen „*zákon o obcích*“), dle kterého jsou právní jednání obce, která vyžadují schválení zastupitelstva obce, bez tohoto schválení neplatná, a dále na odbornou literaturu, dle které neurčitost rozhodnutí orgánu obce, pro kterou nebude zcela zřejmé, jaká majetková transakce byla vlastně schválena, nastolí absolutní neplatnost právního jednání. Podle žalobkyně tak nemohlo dojít k porušení rozpočtové kázně, neboť na

dohodu o narovnání se pohlíží, jako kdyby nikdy nevznikla. Dle žalobkyně není možné vyslovit ani částečnou neplatnost dohody o narovnání, neboť tento institut lze využít jen v soukromoprávním poměru a zákon o obcích s nedodržením zákonného postupu spojuje pouze sankci absolutní neplatnosti celého právního jednání.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

21. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 1. 2. 2022 nejdříve uvedl k žalobní námitce, ve které žalobkyně rozporuje částku, ze které byl vypočten odvod, že tento odvod byl změněn v odvolacím řízení, ve kterém odvolací orgán vypočetl výši odvodu ve vazbě na skutečnou dobu používání nesprávné ceny stočného v letech 2013 a 2014. Výpočet byl proveden proporcionálně s ohledem na dobu, kdy byla používána nesprávná cena stočného, a bylo vycházeno z částky poskytnuté dotace. Tento výpočet tak odpovídal způsobu výpočtu sazby odvodu podle čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ, podle kterého je sazba odvodu stanovena podle částky poskytnuté dotace, ne podle částky dotace po odečtení nezpůsobitelných výdajů. Praxi správních orgánů aprobovaly i správní soudy, které opakovaně judikují, že postup podle Pokynu GFŘ je v souladu se zákonem.
22. K námitce, že žalovaný neponížil odvody o částku 1 747 870,77 Kč při posouzení nedodržení cen stočného a nevedení analytického účetnictví, žalovaný uvedl, že přihlédl k tomu, že tato částka byla identifikována jako neoprávněně čerpaná a použitá, neboť byla použita na úhradu prací, které ve skutečnosti nebyly provedeny a na úhradu vybudování příjezdové komunikace, která ve skutečnosti neplní svůj účel. Proto byla vyměřena samostatně k odvodu, a protože se jedná o nezpůsobitelné výdaje uskutečněné v rozporu se stanoveným účelem, byla ponechána k úhradě.
23. K námitce nepřezkoumatelnosti žalovaný uvedl, že právní názor Městského soudu, na který žalobkyně odkazovala, reflektoval, a výpočet penále v obdobných případech uvádí formou tabulky, kde je uvedena částka neprominutelného odvodu, ze které se penále počítá, počet dnů „zadržení“ tohoto neprominutelného odvodu, referenční sazba stanovená Evropskou centrální bankou pro ČR platná v den podání žádosti o prominutí zvýšená o 3,5 procentních bodů a vypočtená částka penále. Tento postup byl aprobován např. Městským soudem v Praze v rozsudku ze dne 16. 9. 2021, č. j. 11 Af 2/2021-40. Zavedením předmětné tabulky s výpočtem tak žalovaný reagoval na závěr soudu o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí a současně tento způsob ozřejnění výpočtu obstál při soudním přezkumu. Veškeré vstupní číselné hodnoty výpočtu jsou přitom rozhodnuty v napadeném rozhodnutí, žalobkyni jsou tedy známy, přičemž jejich věcnou správnost v žalobě nenapadá.
24. K námitce žalobkyně, že měla uzavřenou mandátní smlouvu se společností S., která je tak odpovědná za proplacení neprovedených prací, žalovaný uvedl, že dotace byla poskytnuta žalobkyni, a právě ona odpovídá za plnění všech podmínek, se kterými bylo poskytnutí prostředků svázáno. Žalobkyně svou odpovědnost za plnění podmínek z rozhodnutí, ke kterým se zavázala, nemůže přenášet na třetí osobu pomocí soukromoprávní smlouvy a domnívat se, že v takovém případě není za porušení podmínek odpovědná a poskytnuté prostředky použité v rozporu s podmínkami nemusí vracet. K odkazu na ustanovení čl. 5 odst. 5 písm. b) Pokynu GFŘ žalovaný uvedl, že toto ustanovení zní „v případech kdy příjemce zahrnul do nákladů hrazených z poskytnutých prostředků neuznatelné výdaje, pokud v žádosti o prominutí prokázal další uznatelné náklady projektu, které neoprávněně zahrnutí náklady v konečném důsledku nahrazují s výjimkou prostředků z EU či obsahující prostředky

z EU, činí sazba odvodu 1 % z neoprávněně použité částky a sazba penále 0 Kč.“ V daném případě jsou prostředky čerpané na základě rozhodnutí od Ministerstva životního prostředí prostředky, které byly kryty z Fondu soudržnosti EU. Předmětné ustanovení proto nemohlo být použito.

25. K námitce ohledně tvrzení o neplatnosti dohody o narovnání žalovaný uvedl, že v tomto případě došlo k porušení rozpočtové kázně, což bylo potvrzeno i Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 12. 2. 2021, č. j. 5 Afs 412/2019-28.
26. Žalobkyně k vyjádření žalovaného nepodala repliku.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen “s. ř. s.”), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
28. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť ani jedna ze stran se k výzvě soudu, zda s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí, nevyjádřila (jejich souhlas projednáním věci bez jednání byl tedy presumován). Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu /navrhované důkazy smlouvou č. 08017691 ze dne 10. 6. 2011 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR (vč. dodatků č. 1 až 3), rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o poskytnutí dotace ev.č. EDS/SMVS115D112000227 (vč. změny č. 1 a 2 a vč. příloh), zprávou o daňové kontrole ze dne 14. 9. 2016, č. j. 1499774/16/2900-31473-703015/, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
29. Další důkazy městský soud neshledal důvod provádět pro nadbytečnost
30. V první řadě jde o platební výměr č. 200/2016 ze dne 30. 9. 2016, platební výměr č. 201/2016 ze dne 30. 9. 2016, rozhodnutí OFŘ ze dne 12. 2. 2018, č.j. 6453/18/5000-10470-700290, platební výměr č. 31/2018 ze dne 6. 3. 2018, platební výměr č. 32/2018 ze dne 6. 3. 2018, rozhodnutí OFŘ ze dne 7. 8. 2018, č.j. 35404/18/5000-10470-700290, rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 11. 2019, č.j. 31 Af 20/2018-176, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2021, č.j. 5 Afs 412/2019-28, 3x rozhodnutí FÚ pro Kraj Vysočina o posečkání ze dne 20. 1. 2021 (č.j. 51042/21/2900-31472-703015, č.j. 51173/21/2900-31472-703015 a č.j. 51184/21/2900-31472-703015), rozhodnutí Generálního finančního ředitelství ze dne 25. 10. 2021, č.j. 26349/21/7700-40470-010198. Jedná se o podklady, v nichž byla stanovena samotná platební povinnost žalobkyně, o jejíž prominutí či snížení žalobkyně nyní usiluje. Jiná souvislost s věcí městskému soudu z obsahu žaloby nevyplynula.
31. Důkazy smlouvami o dílo č. IN/CZ-019/2010 ze dne 15. 6. 2010 (žalobce x I) a mandátní smlouvou č. 04/2009 ze dne 15. 6. 2009 (žalobce x T), fakturami vč. příloh (č. 11008102, 11012096, 11103049, 11104044, 11105077, 11106026, 11107007, 11107040, 11109112, 11207018, protokolem o předání a převzetí díla ze dne 26. 9. 2011, dohodou o narovnání ze

dne 10. 10. 2013 (žalobce x I), zápisem z 18. zasedání zastupitelstva obce ze dne 1. 10. 2013, městský soud shledal rovněž nadbytečné – o rozhodných skutečnostech, které vyplývají z těchto podkladů, není mezi stranami spor i vzhledem k dosavadnímu vývoji včetně soudních řízení u Krajského soudu v Brně a u Nejvyššího správního soudu. Právní posouzení těchto skutečností ve vztahu k možnému prominutí odvodu a penále provede městský soud níže.

32. Městský soud rovněž neshledal důvod provést dokazování pokynem GŘ. Městský soud předesílá, že jeho judikatura samotný pokyn již opakovaně akceptovala jakožto podklad pro dodržení zásad jednotného rozhodování o žádostech o prominutí odvodu a penále v souladu se zásadami § 8 odst. 2 daňového řádu (a shodně i v § 2 odst. 4 správního řádu) /rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 2. 2021, č. j. 9Af 11/2017 – 61 či ze dne 26. 4. 2018, č. j. 9 Af 15/2016-37/. Obsah tohoto pokynu je poté nesporný - žalovaný je původcem tohoto pokynu, žalobkyně je s jeho obsahem seznámena (soudu jej dokonce předložila) a městskému soudu je jeho obsah tohoto pokynu dlouhodobě znám z úřední činnosti.
33. Pro úplnost městský soud dodává, že navrhované důkazy rozpočtem žalobkyně na rok 2021 – příjmy a výdaje a seznamem obecního majetku rovněž neprovedl. Jednalo se o důkazy navržené původně k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, který však žalobkyně vzala zpět dne 16. 12. 2021.
34. Soud se nejdříve zabýval tvrzením žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné ve vztahu k neprominuté části penále u nedodržení cen vodného a stočného a u uzavření dohody narovnání, kdy žalovaný neuvedl přesný výpočet, kterým stanovil částku, o níž bylo penále částečně prominuto.
35. Správní soudy v minulosti opakovaně judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kde není zřejmé, zda vůbec byly v řízení nějaké důkazy provedeny. Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.

36. Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 12 až 14 napadeného rozhodnutí vztahu k neprominuté části penále je srozumitelné a lze z něj seznat, jak žalovaný k výsledné neprominuté částce dospěl.
37. U obou případů porušení rozpočtové kázně uvedl, že přihlédl k charakteru porušení a také k tomu, že na rozdíl od vyměřeného odvodu penále představuje částku, která nebyla žalobkyni poskytnuta. Ponechal proto v obou případech k úhradě část penále ve výši 14.996,93 Kč a 234.290,57 Kč (případ vodné a stočné) a část penále ve výši 176.348,99 Kč a 2.997.916,34 Kč (případ uzavření dohody a o narovnání). Uvedl shodně, že tyto částky jsou vypočteny dle ustanovení čl. II odst. 7 Pokynu GFŘ za období „zadržení“ prostředků s použitím referenční sazby, která ke dni podání žádosti činila 0,95 % a je zvýšena o 3,5 procentních bodů.
38. Odůvodnění neprominutého penále v obou případech obsahuje informace o částce, ze které se penále počítá. Jedná se o výši odvodu stanovenou již dříve ve vyměřovacím řízení samostatně pro oba fondy (viz strana 3 a 14 napadeného rozhodnutí), období a počtu dnů „zadržení“ těchto prostředků, které mají do fondů odvedeny, o referenční sazbě a o výsledné částce penále. Žalovaný zároveň výpočet pro větší přehlednost doplnil celkem o 2 x 2 tabulky „výpočet výhody ze zadržení“, vždy samostatně pro výpočet penále za odvod do Národního fondu a Státního fondu životního prostředí (za roky 2013 a 2014 u prvního jednání a za celkovou dobu u druhého). Lze proto uzavřít, že výpočet obsažený v napadeném rozhodnutí ve spojení se vzorcem podle Pokynu GFŘ, jehož aplikaci na tyto případy sama o sobě žalobkyně nijak nespornuje, je přezkoumatelný a srozumitelný.
39. Ohledně námitky žalobkyně, že dle správních soudů nelze na vzorec výpočtu pouze odkázat, soud přisvědčil tvrzení žalovaného, že tento nedostatek byl zhojen uvedením tabulky, z něhož je vzorec sám o sobě dovoditelný, výpočet srozumitelný a ve spojení s odkazem na článek II odst. 7 i ověřitelný s Pokynem GFŘ. Zrušení napadeného rozhodnutí pouze z důvodu, že v něm nebyl výslovně uveden vzorec výpočtu, se soudu jeví jako přepjatý formalismus. Soud proto námitce nepřezkoumatelnosti nevyhověl.
40. Další žalobní námitka směřovala proti postupu žalovaného, který při výpočtu odvodů a penále ponížil částku poskytnuté dotace o nezpůsobilý výdaj pouze v případě porušení rozpočtové kázně z důvodu uzavření dohody o narovnání, a nikoliv v případě nedodržení cen stočného a nevedení analytického účetnictví.
41. Podle čl. V odst. 6 Pokynu GFŘ se sazba odvodu v případě nedodržení poskytovatelem stanovených následných podmínek souvisejících se zachováním výsledků realizace po určitou dobu od ukončení realizace operace, s výjimkou případů kdy se jedná o nedodržení povinnosti zachování stálosti operací dle čl. 57 Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, vypočítá proporcionálně s ohledem na dobu, po kterou nebyly výsledky realizace projektu zachovány. Podle pozn. pod čarou se promítá podle vzorce „ $x = b/a \cdot c$, kdy x = částka k prominutí, a = stanovená doba trvání podmínky, b = skutečná doba plnění podmínky, c = částka poskytnuté dotace“.
42. Podle čl. V odst. 9 Pokynu GFŘ činí sazba odvodu při nesplnění povinnosti vedení oddělené účetní evidence v případě, že bylo použito poskytnutých prostředků v souladu s účelem jejich poskytnutí prokázáno, 1 % z poskytnuté částky. Podle pozn. pod čarou se poskytnutou částkou rozumí poskytovatelem skutečně uvolněná výše prostředků nebo prostředků zařazených do rozpočtu organizační složky státu.

43. Podle čl. V odst. 1 písm. h) Pokynu GŘ činí sazba odvodu v případě neoprávněné podstatné změny smlouvy po jejím uzavření 25 %, podle pozn. pod čarou se počítá z částky použité na financování předmětné veřejné zakázky.
44. Z Pokynu GŘ tudíž vyplývá, že prominutá částka se v případě nedodržení cen stočného a nevedení analytického účetnictví vypočítá skutečně z částky poskytnuté dotace, zatímco v případě neoprávněné podstatné změny smlouvy je tento režim odlišný a odvíjí se od reálně užitých prostředků. Žalovaný proto postupoval správně, když v těchto případech postupoval odlišně a při výpočtu odvodů v daných „odlišných“ případech neponížil částku poskytnuté dotace o částku neoprávněně čerpané dotace.
45. Soud se proto neztotožnil ani s touto námitkou.
46. Podle další žalobní námitky měl žalovaný přihlédnout k důvodům hodným zvláštního zřetele spočívajícím ve skutečnosti, že technický dozor nad stavební realizací díla prováděla na základě mandátní smlouvy třetí osoba, která způsobila proplacení neprovedených prací, a měla by za toto porušení rozpočtové kázně být odpovědná.
47. Soud se s touto námitkou neztotožnil. Žadatelem a příjemcem dotace byla žalobkyně, která se k dodržení Smlouvy, Rozhodnutí a Podmínek se zavázala. Jako jediná oprávněná a povinná z dotačního vztahu je tedy odpovědná vůči veřejnoprávní korporaci za plnění všech stanovených podmínek. Žalobkyně nemůže svou odpovědnost přenést na základě soukromoprávního jednání na třetí osobu, se kterou poskytovatel dotace není nijak právně spjat (srov. bod 21 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2018, č. j. 10 Afs 158/2017 - 63). Je pak na žalobkyni, zda bude po třetí osobě vymáhat náhradu škody a úhradu zaplaceného odvodu a penále právě z důvodu jejich soukromoprávního poměru, na který žalobkyně poukazuje v žalobě.
48. Žalobkyně dále namítala, že sazba odvodu měla v souladu s čl. V odst. 5 písm. b) Pokynu GŘ činit 1 % z této částky, měla být započtena hodnota víceprací a penále by mělo být prominuto v plné výši.
49. Výpočet sazby odvodu a penále se podle citovaného ustanovení Pokynu GŘ použije jen „v případech kdy příjemce zahrnul do nákladů hrazených z poskytnutých prostředků neuznatelné výdaje, pokud v žádosti o prominutí prokázal další uznatelné náklady projektu, které neoprávněně zahrnuté náklady v konečném důsledku nabrazují s výjimkou prostředků z EU či obsahující prostředky z EU“. Podle pozn. pod čarou se prostředky z EU se rozumí „prostředky dle § 44 odst. 2 písm. c) až h) a prostředky z Národního fondu dle § 37 rozpočtových pravidel“. Vzhledem k tomu, že poskytnutá dotace obsahuje prostředky z Evropské unie, konkrétně z Fondu soudržnosti (srov. Rozhodnutí a Smlouvu – strana 2- založené ve správním spise), jenž tvoří součást Národního fondu dle § 37 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel, nemůže být citované ustanovení aplikováno.
50. Žalobkyně závěrem namítala, že dohoda o narovnání je absolutně neplatná, a to z toho důvodu, že tehdejší starosta obce dohodu podepsal v jiném znění, než v jakém byla schválena zastupitelstvem obce. Nemohlo tedy dle jejího názoru na základě dohody o narovnání dojít k porušení rozpočtové kázně.
51. Podle § 82 odst. 7 písm. c) a d) zákona o veřejných zakázkách nesmí zadavatel umožnit podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy, kterou uzavřel s vybraným uchazečem. Za podstatnou se považuje taková změna, která by za použití v původním

zadávacím řízení mohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, nebo měnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče.

52. Soud se nejdříve zabýval tím, co je podstatná změna práv a povinností podle § 82 odst. 7 písm. c) a d) zákona o veřejných zakázkách. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, č. j. 6 As 255/2018-40, vyložil: *„Citované ustanovení je konkrétním vyjádřením obecné zásady, že zadavatel má povinnost uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku v souladu se zadávacími podmínkami a tyto podmínky není ani následně oprávněn podstatným způsobem měnit. Ustanovení § 82 odst. 7 bylo do zákona vloženo novelou provedenou zákonem č. 55/2012 Sb. a reprodukuje výklad pojmu „podstatná změna smlouvy“.“* Tento výklad provedl Evropský soudní dvůr v rozsudku ze dne 19. 6. 2008, C-454/06 (Presstext): *„Změnu veřejné zakázky během doby trvání lze považovat za podstatnou, pokud by zavedla podmínky, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním postupu při zadávání veřejné zakázky, připuštění jiných uchazečů než těch, kteří byli původně připuštěni, nebo pokud by umožnily přijmout jinou nabídku než tu, která byla původně přijata. Změna původní veřejné zakázky může být rovněž považována za podstatnou, pokud značnou měrou zakázku rozšiřuje o služby, které původně nebyly předpokládány... Změna může být rovněž považována za podstatnou, jestliže mění způsobem, který nebyl v podmínkách původní zakázky předpokládán, hospodářskou rovnováhu smlouvy ve prospěch poskytovatele, jemuž byla zakázka zadána“* (body 35 – 37 citovaného rozhodnutí).
53. Obdobnou námitkou posuzoval Nejvyšší správní soud v předmětné věci v rozsudku ze dne 19. 12. 2021, č. j. 5 Afs 412/2019-28, při rozhodování o samotném vyměření odvodu a penále z odvodu za porušení rozpočtové kázně. Z uvedeného rozsudku vyplývá, že zastupitelstvo obce na svém 18. zasedání dne 1. 10. 2013 neschválilo konkrétní znění dohody o narovnání. Zásadní však je, že zastupitelstvo schválilo zkrácení záruční doby na stavební objekty. Nejvyšší správní soud uvedl v odst. 35, že *„[v] posuzované věci však bylo klíčové, že doba jednotlivých záruk byla samostatně stanovena jako hodnotící kritérium pro výběr nejvhodnějšího uchazeče, přičemž stěžovatelka jako zadavatelka hodnotila samostatně dobu záruky na stavební část ČOV Fryšava (váha 5%) a samostatně dobu záruky na technologii (váha 5%). Jelikož tedy délka záruky na stavební objekty a technologii byla v zadávacím řízení hodnocena samostatně, tak následné schválení a uzavření dohody o narovnání, kterou došlo ke zkrácení záruky na stavební objekty (kanalizace a čistírna odpadních vod), lze považovat za podstatnou změnu smlouvy ve prospěch vítězného uchazeče. Neobstojí tak ani apel stěžovatelky, aby byly v jejím případě uplatňovány liberační důvody, neboť se domnívá, že učinila všechny kroky a postup starosty nemohla předvídat. Rozhodující je totiž v daném případě ta skutečnost, že zastupitelstvo dohodu o narovnání schválilo a souhlasilo s tím, že dodavatel nebude fakturovat vícepráce a na oplátku požaduje zkrácení záruční doby na stavební objekty na polovinu.“* Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil s hodnocením, že jednáním žalobkyně bylo porušeno ustanovení § 82 odst. 7 písm. c) zákona o veřejných zakázkách. Žalobkyně i pouze v případě změn schválených zastupitelstvem obce umožnila podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy, která v původním zadávacím řízení mohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť doba záruky na stavební objekty byla jedním z posuzovaných kritérií při zadávání veřejné zakázky. Zároveň došlo k porušení písm. d) citovaného ustanovení, neboť tato změna měnila ekonomickou rovnováhu smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče, kterému byla zkrácena záruční doba u stavebních objektů a v případě prodloužení obce s úhradou by měl nárok i na zaplacení víceprací.

54. S právními účinky jednání starosty se pak Nejvyšší správní soud vypořádal v odst. 31 následovně: „není pochyb o tom, že uzavřením dohody o narovnání dne 10. 10. 2013 došlo ke změně smlouvy o dílo ze dne 15. 6. 2010 na realizaci projektu „CZ.1.02/1.1.00/08.01976 Výstavba kanalizace a ČOV – obec Fryšava“, a není pochyb ani o obsahu změny. Z pohledu hmotněprávního posouzení je podstatné, zda změna smluvního vztahu v důsledku uzavření dohody o narovnání (po skončení zadávacího řízení, tj. po uzavření smlouvy) skutečně měnila ekonomickou rovnováhu ve prospěch vybraného uchazeče, či nikoli. Z uvedeného je přitom zcela zřejmé, že dohoda o narovnání ovlivnila hospodářskou rovnováhu smluvního vztahu ve prospěch vybraného uchazeče INSTA CZ. Zákaz podstatné změny smlouvy uzavřené v zadávacím řízení po jejím uzavření je přitom klíčovým a – v zadavatelském prostředí – samozřejmým pravidlem; právem regulovaný proces zadávání veřejných zakázek by zcela pozbyl smyslu, jestliže by zadavatel byl limitován zákonem pouze do okamžiku uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, a nikoli po celou dobu účinnosti smlouvy na poskytované plnění.“
55. Nejvyšší správní soud se tedy již zabýval všemi rozhodnými skutečnostmi týkajícími se předmětné dohody – z hlediska soukromoprávního, tj. jeho vlivu na podstatnost změny obsahu „vysoutěženého“ smluvního vztahu, tak i z hlediska poměření jeho souladu s podmínkami zákona o veřejných zakázkách. Jednání starosty považoval za přičitatelné obci, které změnilo obsah smluvního vztahu (odst. 31, 33, 35 rozsudku) a rovněž tak shledal za oprávněný závěr správce daně a Odvolacího finančního ředitelství, že došlo k porušení podmínek zákona o veřejných zakázkách, ve svém důsledku k porušení podmínek dotace a k porušení rozpočtové kázně. Od těchto závěrů Nejvyššího správního soudu městský soud neshledal důvod se odchýlit.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

56. Žalovaný v namítaných případech přezkoumatelně vyložil, z jaké výše poskytnutých finančních prostředků vycházel při úvahách o prominutí odvodu a penále. Jeho úvahy byly v jednotlivých případech v souladu s Pokynem GŘŘ. Soud nepřisvědčil žalobkyni, že by za porušení rozpočtové kázně nebyla odpovědná v důsledku nesplnění smluvních povinností třetí osobou. Vycházejí ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2021, č. j. 5 Afs 412/2019-28, se poté městský soud neztotožnil se žalobkyní, že by jednání starosty v podobě uzavření dohody o narovnání bylo absolutní neplatné. Městský soud setrval na závěru, že jednání starosty podstatně změnilo obsah vysoutěžené smlouvy ve prospěch vybraného uchazeče I., což orgány daňové správy příhodně hodnotily jako porušení rozpočtové kázně.
57. Na základě shora uvedených skutečností se soud neztotožnil s žádnou žalobní námitkou, žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
58. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobce v řízení úspěšný nebyl, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníku řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. října 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu